

der var udstedt mod Import af Kød fra Danmark, og ønskede endvidere, at dette Forbud skulde udvides til ogsaa at gælde Indførsel af svensk Kød til Norge, idet den Mund- og Klovesyge, der har hærget saa store Dele af Europa: Tyskland, Frankrig og Svejts, nu ogsaa havde bredt sig til Sverige, om end med en langt mindre Udbredelse der end i de øvrige Lande. Interpellanten i det norske Storting naaede imidlertid ikke at faa sit Ønske opfyldt, han naaede ikke at faa udvidet Forbudet til at omfatte Importen til Norge af Kød fra Sverige eller dog i alt Fald fra Sydsverige. Resultatet deraf blev, at Importen af svensk Kød til Norge tog meget stærkt til. Medens der i Perioden 1. Januar—1. Oktober 1920, da der til Christiania alene her fra Danmark udførtes 48 300 Kreaturer, kun var indført 57 svenske Kreaturer, voksede den svenske Kødimport, efter at det danske Kød var blevet udelukket, med en saa stor Fart, at der i de følgende 10 Maanedes efter 1. Oktober 1920 blev indført op imod 28 000 Kreaturer fra Sverige til Norge. Den svenske Kødimport traadte saaledes for en stor Del i Stedet for den Eksport, der tidligere havde været fra Danmark til Norge.

Naar nu Forholdet er det, at der indføres Kød fra Sverige til Norge, skønt man ogsaa kender Mund- og Klovesygen i Sverige, naar Forholdet dernæst er det, at der vistnok, bortset fra en kort Tid efter Interpellationen af 1. Februar i Aar i det norske Storting, ogsaa er indført svensk Kød til Norge fra de smittede svenske Len, naar endvidere Forholdet er det, at norske og danske Veterinærautoriteter synes enige om, at Faren for Overførelse af Smitte gennem slagtede Kreaturer, naar visse Sikkerhedsforanstaltninger iagttages, er saare ringe, og naar endelig Forholdet er det, at Nordjylland heldigvis i saare ringe Grad har været berørt af Mund- og Klovesyge — der har siden Nytaar Nord for Limfjorden kun været 3 Tilfælde af Mund- og Klovesyge, deraf de 2 den 6. Januar i Aabybro og Hvorup og det 3die den 12. Februar i Vodskov, hvor Afspærringsforanstaltningerne ophævedes i Slutningen af Marts Maaned — naar altsaa Forholdet er det, at der i et halvt Aar ikke er forekommet noget Tilfælde af Mund- og Klovesyge Nord for Limfjorden, saa vil man kunne forstaa, at Opretholdelsen af det norske Forbud mod Indførsel af dansk Kød har vakt en vis Misstemning her i Landet og ganske særlig i Nordjylland.

Jeg haaber ikke, det skal komme dertil, at den Mulighed, der antydedes af Venstres Ordfører, det ærede Medlem Hr. Brosen,

skal blive til Virkelighed, at vi skal komme ind paa en økonomisk Repræsaliepolitik mellem de nordiske Lande. Det vilde være meget beklageligt for enhver Tilhænger af det økonomiske Samarbejde og Samarbejdet i det hele taget mellem de nordiske Lande, og det vilde ganske særlig være beklageligt for den, der mener, at en Periode af mellemfolkelig Fred, Forstaaelse og Samarbejde er en nødvendig Betingelse for, at vi kan overvinde de Vanskeligheder, der er skabt af Krigen, skabt just af Mangel paa mellemfolkelig Forstaaelse og Samarbejde. Men ogsaa just ud fra det Synspunkt, at det gælder om at fremme det praktiske nordiske Samarbejde, vilde det være af stor Betydning, om det Spørgsmaal, jeg her berører, og som har saa overordentlig stor Betydning for Danmarks Økonomi i Almindelighed og for Nordjyllands hele Stilling i Særdeleshed, kunde løses paa en Maade, der kunde tilfredsstille begge Lande. Der synes da ogsaa i Norge at være Tegn, der tyder paa, at en saadan Løsning ikke skulde være udelukket. Ikke blot har Christiania Kommunalbestyrelse i Maj Maaned vedtaget en indstændig Anmodning til Regeringen om at faa dette Forbud ophævet, idet det i Indstillingen fra Kommunalbestyrelsen hedder, at Forbudet fordyrer Varen for Forbrugerne og ikke er paakrævet af veterinære Grunde, men der synes ogsaa fra norsk Side at være Villighed til at indgaa paa en Ordning af Spørgsmaalet, i alt Fald for Nordjyllands Vedkommende. Og her kommer jeg til de Spørgsmaal, jeg gerne vil stille til den højtærede Landbrugsminister.

Jeg vil for det første spørge den højtærede Minister: Er det rigtigt, at en Ordning, hvorefter Indkøb af Kreaturer til Norge kun maatte foregaa i den Del af Jylland, der ligger Nord for Limfjorden, og Slagtning af Kreaturerne kun foregaa i Frederikshavn, hvor der midlertidig skulde ansættes en norsk Veterinær for at overvaae, at de paakrævede Sikkerhedsforanstaltninger blev overholdt, i Slutningen af 1920 blev afvist af Landbrugsministeriet, bl. a. med den Motivering, at dette ingen Betydning havde for Landet, naar der ikke, som fra dansk Side ønsket, ogsaa var Adgang til Indkøb paa Aalborg Marked?

Jeg vil dernæst spørge den højtærede Minister: Er det rigtigt, at den norske Regering derefter i Januar Maaned i Aar efter Indgriben i Sagen fra privat Side tilbød en lignende Ordning, hvor den nævnte Adgang til Indkøb paa Aalborg Marked var medtaget? I bekræftende Fald: hvorfor er denne Ord-